

Jozef (Joop) Barend Koekkoek is geboren op 30 oktober 1930 in Den Haag. Hij was de zoon van Philip Barend Koekkoek (1897-1944) en Kaatje Verveer (1900-1942). Hij had twee zussen, Hendrika (Hennie) (1923) en Eva Betsy (1929). Het gezin woonde aan het begin van de oorlog op Hollanderstraat 101 in Den Haag.

Tijdens de oorlog werden zijn ouders opgepakt en in 1942 gedeporteerd naar kamp Westerbork. Van daar gingen ze naar concentratiekamp Auschwitz. Zijn moeder werd daar direct bij aankomst vermoord en zijn vader werd tewerkgesteld. Hij kwam om in 1944 in centraal Europa. Joop dook in 1943 onder in Friesland. Zijn beide zussen doken in 1942 onder in Haarlem. Ze werden in 1943 opgepakt, maar wisten te ontsnappen uit de Hollandse Schouwburg in Amsterdam. Ze doken opnieuw onder in Limburg.

Joop en zijn zussen overleefden de oorlog. Joop werd met zijn zus Eva en Hennie opgevangen in de S.A. Rudelsheimstichting in Hilversum. Deze stichting ving voor de oorlog kinderen op en had als doel verstandelijk gehandicapte Joodse kinderen vaardigheden te leren, waarmee zij een min of meer zelfstandig bestaan zouden kunnen leiden. Ze waren gevestigd in een statig pand, 'Beth Azarja' aan de Verdilaan in Hilversum. Na de oorlog richtte de Rudelsheimstichting zich op weeskinderen die de oorlog als onderduiker hadden overleefd of bevrijd werden uit de concentratiekampen. Joop was één van deze kinderen. Hij vierde in 1947 zijn bar mitswa feest. Een bar mitswa is een ritueel binnen het Joodse geloof, wanneer een Joodse jongen de leeftijd van dertien jaar bereikt.

Voor de oorlog bestonden er in Nederland verschillende Joodse gesloten groepen. Een doorstart na de oorlog was niet mogelijk omdat veel leden en leiders waren gedeporteerd en vermoord. Alleen in Den Haag begon de T.O.P. groep weer. Er was ook in Amsterdam belangstelling en daar werd een groep opgericht. De organisatie was, net als elke joodse organisatie, Zionistisch ingesteld. Ze richtte haar leden op wat toen nog Palestina heette en wilden hun belofte bij de installatie ook op die manier inrichten. Dit bleek in verband met de spelregels van de NPV niet mogelijk. Het installatieteken werd een Davidster. Er werden geen insignes van de NPV overgenomen en in plaats van een hoed werd een baret gedragen. De organisatie werd Tsofioeth (Hebreeuws voor padvinderij) genoemd. De verkenners kregen de Hebreeuwse naam Tsofim en padvinders Tsofoth. De Amsterdamse en Haagse groepen gingen in mei 1949 samenwerken in de Vereniging 'De Joodse Padvinders in Nederland' (JPN). Er volgden nog meer groepen,

onder andere bij Joodse instellingen in Hilversum en Apeldoorn én in Enschede en Hilversum.

Op 12 maart 1950 werd in Hilversum in de Rudelheimstichting *groep 8 Chaim Nachman Bialik* van de JPN officieel erkend. Ze begon in eerste instantie met welpen maar al snel werden ook verkenners en padvindsters geïnstalleerd. In februari 1951 volgden de kabouters.

Joop werd Akela bij de nieuwe groep. In 1950 werd hij ook gekozen in het hoofdbestuur van De Joodse Padvindsters in Nederland, samen met Mefaketh (Guido) Kitty Deen en Sjalliesj (vaandrig) H.S. Muller. Het contactadres voor de zomerkampen van de JPN was het adres van de Rudelheimstichting. In 1951 stootte de stichting het gebouw af want er kwamen geen nieuwe kinderen bij. De Rudelheimstichting ging op in een fusie met andere instellingen. De Scoutingactiviteiten stopten toen. In maart 1952 stopte Joop als bestuurslid en werd opgevolgd door Hathi Hirschfeld.

In januari 1950 werden de Amsterdamse groepen georganiseerd in verband met leidersgebrek. De verkenners van groep 1 Misjmar Tikwatenoë en 3 *Betsalel gaan voorlopig* samen onder de naam Bamitspah. Vanaf 1951 wordt in het Nieuw Israelietisch weekblad alleen nog maar over de horde en troep Bamitspah geschreven, naast het vendel Deworah en later de *Teixeira de Mattos stam*. Joop bleef wel actief bij Scouting en verhuisde, mogelijk na de sluiting van de Stichting, naar Amsterdam. Daar werd hij Akela bij de welpen van Bamitspah. In 1954 hield hij het welkomstwoord bij de installatie van leidsters, welpen en padvindsters.

Voor hun oude huis in Den Haag werd in 2024 vijf stolpersteine gelegd voor de familie Koekkoek.

Meer informatie

[Registratie Philip Barend Koekkoek & Kaatje Verveer & Eva Betsij Koekkoek & Jozef Barend Koekkoek & Hendrika Koekkoek in 1913 te 's-Gravenhage » Open Archieven](#)

[Indexen Archief Amsterdam](#)

[Nieuw Israelietisch weekblad » 31 jan 1947 - Art. 50 | Delpher](#)

[Nieuw Israelietisch weekblad » 16 jun 1950 - Art. 59 | Delpher](#)

[Nieuw Israelietisch weekblad » 08 dec 1950 - Art. 69 | Delpher](#)

[Nieuw Israelietisch weekblad » 01 jun 1951 - Art. 97 | Delpher](#)

[Nieuw Israelietisch weekblad » 06 jul 1951 - Art. 106 | Delpher](#)

[Nieuw Israelietisch weekblad » 18 sep 1953 - Art. 92 | Delpher](#)

[Nieuw Israelietisch weekblad » 28 maa 1952 - Art. 88 | Delpher](#)

[Stolpersteine Hollanderstraat 101 - Den Haag - TracesOfWar.nl](#)

[Philip Barend Koekkoek Joods Monument](#)

Foto in Tsfoioeth uniform, achter vlnr.: Hans Muller, Norbert Hirschfeldt en Joop Koekkoek.

Voor drie welpen. [Koekkoek, Joop](#)

Dit verhaal is onderdeel van *Scouts in de oorlog*, een verzameling verhalen als eerbetoon aan al die (oud) scouts die zich ingezet hebben voor onze vrijheid en hulp aan de medemens of die slachtoffer werden van oorlogsgeweld, in Nederland en het verre oosten. Met de verhalen willen we inspiratie bieden aan de scouts van nu, in hun wekelijkse activiteiten en als voorbereiding op hun bijdrage aan lokale herdenkingen. Kijk op <http://vrijheid.scouting.nl> voor meer informatie en alle andere verhalen.